

Čeština, Česko a Češi očima cizinců

5.8.2005 Právo str. 6 Zpravodajství

Petr Albrecht Masarykova univerzita, vysoké školy

Účastníci Letní školy slovanských studií v Brně si pobyt na Moravě pochvalují

Polská překladatelka Anna Sznurawaová, 24letý student Varšavské **univerzity** Piotr Pierácieniak a tlumočnice Antonella Ciriellová z italské Padovy nedaleko Benátek. Všichni tři přijeli před několika dny do Brna za jediným účelem. Zdokonalit se na Letní škole slovanských studií v českém jazyce, poznat nové lidi a místní kulturu.

Právu se svěřili se svými dosavadními zkušenostmi a dojmy. Že je čeština složitá, na tom se shodují všichni tři, a to i přesto, že vstupní test zvládli na výbornou a zařadili se do nejpokročilejší ze třinácti skupin. Ve čtyřtýdenním kursu procvičí gramatické jevy, zabývat se budou fonetikou a čas zbudě na poslech i konverzaci.

“Polská gramatika je podobná české. Máme také sedm pádů, ale jiné koncovky a přízvuk klademe na jinou slabiku. To mi dělá největší problémy, pořád česky mluvím jako Polák,” svěřil se Piotr, který se bohemistikou zabývá už čtyři roky a v České republice navštívil několikrát Brno a Prahu.

Nejtěžší hlásky ř, š, s, z

“Ve fonetice mi dělá problémy úplně všechno, nejvíce pak hlásky ř, š, s, z. Italové nemají délky, stejně jako dokonavá a nedokonavá slovesa,” řekla Antonella, Italka žijící v Belgii, která překládá do italštiny z angličtiny, francouzštiny, nizozemštiny a češtiny. Právě češtinu považuje za nejméně komplikovanou řeč. Věnuje se jí kvůli svému partnerovi z Prahy, se kterým se vzájemně zdokonalují ve svých rodných jazycích již přes pět let.

“Jsem Polka žijící ve Francii a učím se češtinu. U mých přátel to vyvolává řadu vtipů,” řekla s úsměvem Anna, která prozradila, že mnoho Francouzů ani neví, kde Česko leží.

“Já sama jsem o vaší zemi moc nevěděla, než jsem češtinu začala studovat. Právě to je dobrá příležitost dozvědět se víc,” dodala polská překladatelka.

“Když v Polsku řeknu, že studuji bohemistiku, lidé si myslí, že jde o chemii,” řekl Piotr, který obor zvolil záměrně. Chtěl studovat nějaký zvláštní jazyk, což se mu úspěšně daří. To, že není čeština jeho rodným jazykem, pozná jen velmi pozorný posluchač. Všichni tři frekventanti letního kursu se shodují, že Česko je ve světě nejvíce proslulé dobrým pivem, potom snad některými filmy a literaturou. “Kdybych díky češtině poznala jenom českou kinematografii, už by to stálo za to,” s jistotou prohlásila Anna, které se doposud nejvíce líbily Želary a Pelíšky.

Lidé jsou tu uzavření

“Češi jsou úplně jiní než Italové. Mají problém projevat své emoce a jsou většinou uzavření. V Itálii jsou lidé hodně temperamentní a upřímní. Tady je podobné chování vnímáno jako neskromnost,” svěřila své dojmy Antonella, která se domnívá, že Češi Italům díky jejich otevřenosti snadno porozumí. “Opačně je to ale strašně komplikované,” dodala.

“Myslím, že Češi a Poláci jsou si hodně podobní. Hodně se mi líbí na Moravě, na rozdíl od Prahy jsou tu lidé přátelštější a ochotnější,” řekl Piotr, který po skončení výuky společně s přáteli tráví čas v brněnských hospůdkách, kině či divadle. “Komunikujeme jenom v češtině, abychom se zdokonalili,” dodal. Ocenil také vybavení místní **Masarykovy univerzity**. “Líbí se mi **univerzitní** informační systém a vybavení učeben moderní technikou, to je určitě lepší než v Polsku,” uvedl na závěr.

Foto popis| Ředitelka Letní školy slovanských studií Eva Rusinová se svými studenty Antonellou, Piotrem a Annou (zleva).

Foto autor| Foto Petr Albrecht

URL| <http://archiv.newton.cz/pr/2005/08/05/35472b5571fc56a8227600f9ef2e707b.asp>